

جامع الأسرار و منبع الأنوار

به انتظام

رساله نقد التقدیم فی معرفة الوجود

از نصیحت

شیخ سید حیدر آملی

با تصحیحات و دو خدمه

هنری کربین و عثمان اسماعیل بخش

ترجمه مارس مقدمه از

سید جواد طباطبائی

طبع بوستانی و انتشارات علمی و فرهنگی

۲۲۹

جامع الأسرار و منبع الأنوار

علیرضا ذکاوتی قراگزلو

اختلاف نظر دارد و حتی الحادی اسماعیلیه و نصیریه را باشی از آن می داند که ولایت را برتر از نبوت می دانند. (ص ۳۸۸).

البته وی برای قول ابن عربی در این معنا توجیهی می آورد.

سید حیدر آملی حلقة مهمی است در تکامل فلسفه؛ به طوری که هنری کربین، کارشناس معتبر تشیع و فلسفه شیعی، گستره آثار سید حیدر در دوره پیش از صفویه را معادل گستره آثار ملا صدرا در دوره صفویان می داند: (مقدمه، ص دوازده).

مطالب جامع الأسرار در دوازده بخش تنظیم شده که بخود اشاره ای است به مبارک و مقدس بودن این عدد. این اثر شامل مباحث توحید و نبوت و رسالت و ولایت و وحی و الهام و کشف می شود، و مؤلف همه جا استشهاد به قرآن و حدیث و کلام اولیاء (ائمه اثناعشرين) و مشایخ تصوف می نماید. همان گونه که دکتر کامل مصطفی الشیبی در کتاب تشیع و تصوف نشان داده (ترجمه علیرضا ذکاوتی قراگزلو، تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۹، ص ۱۱۲-۱۲۵)، سید حیدر از حلقه های مهم ارتباط تصوف و تشیع است، و صرف نظر از اینکه خواننده این معنا را مطابق با حقیقت این دو مکتب فکری بداند یا نه، آنچه در واقع رُخ داده، این است که در قرآن هشتم میان پیروان این دو

سید حیدر آملی، تصحیح و مقدمه هنری کربین و عثمانی بخشی: (چاپ دوم: تهران، انجمن ایرانشناسی فرانسه و شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۸+۱۳۷۶، ص ۸۲۵، وزیری).

سید حیدر آملی (پیش از ۷۲۰- بعد از ۷۸۷)، از بزرگترین عرفانی و حکماء شیعه است و از نخستین کسانی است که کوشیده اصول تشیع را با مبانی عرفان نظری و حکمت، تطبیق و تلقیق نماید. وی در این طریق، پیروانی همچون میرداماد و شیخ بهائی و فیض ولاهیجی و قاضی سعید قمی و... یافته است. سید حیدر از لحاظ فکری، وابسته به مکتب ابن عربی است و در واقع از شارحان اندیشه های اوست. و به لحاظ مذهبی نیز شیعه پاک اعتقاد اثناعشري است؛ به طوری که با وجود نهایت ارادت و تسليم به ابن عربی، در مسأله ختم ولایت و مهدی - عج - بر او انتقاد می کند (ص ۴۴۸-۴۷۴). سید حیدر در مسأله ولایت نیز با بعضی شارحان و پیروان ابن عربی

مجموعه آثار

ابو عبد الرحمن سلمی

علیرضا ذکاوی قراگزلو

مجموعه آثار ابو عبد الرحمن سلمی، گردآوری ناصرالله پور جوادی. (چاپ اول: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۹). ج ۱، ۵۰۲ ص، وزیری.

آثار ابو عبد الرحمن سلمی، موزخ و راوی بزرگ صوفیه، و محدث و مؤلف مشهور ایرانی در قرن چهارم و پنجم هجری، از جهت پژوهش در تاریخ تصوف و سیز عقاید و احوال اجتماعی اهمیت فراوان دارد. با آنکه این آثار همواره مورد توجه بوده و بسیار نیز به چاپ رسیده بود؛ اما تفرق زمانی و مکانی چاپهای این آثار، چنان بوده که حتی در یک کتابخانه بزرگ هم مجموعه آنها یکجا پیدا نمی شد. دانشمند محقق دکتر ناصرالله پور جوادی کوشیده اند این آثار را یکجا گردآورده و در مجموعه ای به خوانندگان و پژوهندگان فرهنگ اسلام و ایران عرضه کنند. و چون مجموعه این آثار در یک مجلد نمی گنجیده، قرار بر آن شده است که در دو مجلد عرضه گردد. و اگر طبقات الصوفیه سلمی هم - که کتاب مفرد و مستقلی است - با این مجموعه چاپ شود، خود مجلد دیگری خواهد بود. و می دانیم که طبقات الصوفیه خواجه عبدالله انصاری هروی تحریر فارسی کهن همان کتاب است. و نیز نفحات الأنس، تألیف مشهور جامی، بزاساسی کتاب هروی تألیف شده است.

طريق پیوندی به وجود آمده است؛ تا آنجا که سید حیدر، شیعه کامل و مؤمن متحسن و صوفی راستین رایکی می داند و متصوفه را از چهار نفر (حسن بصری، بایزید بسطامی، شقیق بلخی و معروف کرخی) به مکتب ائمه اثنا عشر متصل می سازد. (ص ۲۲۴). البته این انتساب از جهت تاریخی مخدوش است؛ زیرا حسن بصری در روایات شیعه چهره مقبولی نیست و بایزید با امام جعفر صادق ع - معاصر نبوده؛ بلکه - همچنان که گفته اند - بایزید با جعفر کذاب معاصر بوده و احتمالاً با او ارتباطی داشته است. ارتباط شقیق بلخی و معروف کرخی هم با ائمه جای بحث دارد. (رک: تشیع و تصوف. ص ۱۱۷. حاشیه مترجم.)
تجدید چاپ این کتاب، مزیتی که بر چاپ قبلی (۱۳۴۷) دارد، ترجمه مقدمه فراترسوی آن به فارسی توسط سید جواد طباطبائی است. کتاب، فهرستهای فنی دقیق دارد که می تواند الگوی کار محققان مادر چاپ آثار فلسفی و عرفانی و کلام متومن قدمی باشد.

اما در رساله نقد النقوش فی معرفة الوجود، در واقع بسط مباحث قیصری در مقدمه شرح فضوچ است و می توان گفت در تقریب دیدگاه عرفانی و فلسفی در مسأله وجود و رساندن مطلب به حدی که بعداً در حکمت متعالیه مورد بحث قرار گرفته، قدم بلندی بوده است.

سید حیدر به فیلسوفان نظر خوشی ندارد؛ گواینکه خود او را می توان در عداد حکمت اندیشان آورد. فیلسوفان در بهترین حالت - کمابیش - به عرفان روی می آورند و سید حیدر نیز شواهد فراوانی برای این قضیه آورده که خواندنی است. (جامع الاسرار ص ۴۷۴، ۴۸۵ و ۴۹۷-۴۹۲). وی تفسیری عرفانی هم دارد موسوم به المحيط الاعظم ... که به روی هم نسخه های چند کتابخانه، دوره کامل آن را شامل می شود. خوب است کسانی که به سیر تاریخ تفسیر، خصوصاً تطور تفسیر عرفانی قرآن علاقه دارند، مطالعه ای بر روی تفسیر عرفانی قرآن، اثر سید حیدر آملی صورت دهند.